

Cố nh Đ i Phiêu B t

Tác Giả: Thuy n nhân Nguy n Th ng Chánh
Chúa Nhật, 11 Tháng 4 Năm 2010 20:59

Nh h i 30 năm v tr c lúc còn chân t chân ráo m i đ n đ nh c t i cái x đ t l nh tình
n ng n y...

Mình th y cái gì mình cũng ham h t.

Ồi thôi! nào là b , nào là s a, nào là k o, bánh, th t thà đ th h t...sao mà nó ê h nhi u quá
xá c th m c.

Đ bù đ p l i nh ng ngày thêm khát thi u th n ngày x a lúc mi n Nam v a đ i ch , h u nh
m i cu i tu n mình đ u bày đ t nh u nh t lu bù v i anh em trong nhà ho c v i b n bè.

Ti c từng làm ngay trên sàn nhà n i “phòng khách” ho c c nh bên nhà b p vì toàn là dân m i
qua, nghèo r t m ng t i.

Đi làm l&ng t&i thi&u 3.75\$/gi&. Ai cũng đ&u &apt m&&n h&t. Đâu có đ&a nào, k& luôn mình, có nhà có c&a riêng đâu. R&i còn ph&i t&ng ti&n, dành d&m đ& m&i 6-7 tháng có th& g&i chút đ&nh giúp đ& gia đình bên Vi&t Nam.

Đ& xài trong nhà toàn là đ& c&a nhà th& cho, mua r& t& Salvation Army, ho&c l&&m ngoài đ&&ng đem v& s&a l&i qua loa r&i xài đ&. Đó là th&i c&a dân t& n&n boat people.

Nh&ng năm sau n&y thì bà con mình qua theo đi&n đoàn t& ODP thì kh&e h&n trăm b&.

Nh&ng h&i đó l&i vui. Vui vì mình bi&t r&ng mình đ&&c T& DO và con cái mình s& có t&&ng lai.

Th&t heo mua c& ký, đ& nguyên da và m& cho nó béo, b& vô n&i lu&c chín, đem ra x&t m&ng cu&n bánh tráng rau s&ng ch&m m&m nêm hay m&m ru&c ăn sao mà th&y nó ngon quá tr&i quá đ&t.

Bia thì mua c& thùng c& kết, u&ng h&t chai n&y thì khai chai khác.

Thu&c hút thì m&i ngày m&t gói Export A,toàn là th& n&ng không hà, r& m&t, hút th& c&a.

Cũng may cho cái chuy&n ghi&n thu&c lá. Nh& h&i năm 81, lúc đi h&c l&i bên n&y, sáng vô gi&ng đ&&ng, trong khi th&y bà đang gi&ng ào ào phía trên, t& nhiên thành l&nh mình hay b&ng&a c& k&m h&ng n&i nên ph&i s&a r&ng liên h&i nh& súng đ&i liên kh&t đ&n khi&n thiên h& đ&u ph&i im h&t và quay đ&u l&i nhìn mình có v& khó ch&u.

Quê quá tr&i, m&t m&t thi&u đi&u mu&n đ&n th& luôn, t&c mình b& thu&c luôn t& đ&o đó.Th& mà hay.

Chè đ&u n&&c c&t đ&a, bánh trái, đ&ng&t n&a...lúc nào cũng đ&y &p c& t& l&nh, ăn m&t ngh&.

Đôi khi cũng đãi món cho đãi ngắn, khi thì thết bò nhúng dấm, khi thì đãi bánh xèo hay chiên chảo giò rồi hủ bèo nèo rồi nhà làm mứt chầu càng hong ai nấy đều ngất ngất hết.

Có khi thì cháo vớt, có lúc thì cháo lòng.

Còn mua cho tiễn cho rồi thì xốt xuống phở Tàu mua bày mứt con vớt quay, con gà hấp xì dầu hoặc đôi ba ký thịt heo quay và phá u đem về thúi c vùi nhau. Hồi đó, mình khoái nhất là mấy cái cọng heo sữa quay, chắt khúc nhỏ nhỏ, vừa cộp vừa giòn mướt la ve chùi đã lắm.

Tuần này nhậu ở nhà mình, tuần khác thì nhậu ở nhà tôi nó.

Mùa hè thì làm barbecue, thịt gà hoặc sườn ướp và ngũ vị hương ngon rồi là ngon, nướng lên thơm phức cả làng cả xóm. Toàn là chuyện dễ hít không hà.

Mà cũng ngớ, lúc đó mình ăn uống thối cả, thịt giần, chớ ngớ nể dè kiêng cữ gì hết nhẩy bây giờ. Cholesterol, mỡ máu, đường, muối mình coi như không pa chớ ngớ làm cho mình lo âu run sợ chút nào hết.

Mà mình cũng chớ ngớ thêm quan tâm đến nó làm chi cho mứt công.

Mình mới có 38 tuổi hà, chớ a đến nỗi nào gọi là già cả. Mình đang khỏe, còn phong độ, máy còn quá ngon lành, bình còn đầy ắp, khỏe cả sức đi nữa, tôi gì mà không hớ ngớ thối chút để nh cho nó sống cái thân.

Không ăn đãi chắt thành ma đói hay sao?

Mình nghĩ rằng ba cái chuyện bèo nhèo là chuyện của người ta, của mấy ông già bà cả chớ đâu phải là chuyện của mình. Lo chi cho thêm mứt.

Ngày nay nghĩ lại thấy hối hận hối vía...

Rồi thì hai vợ chồng phải đi học lại để mong có được một tương lai tươi sáng hơn, chứ hàng loạt suất đi làm lao động chân tay hoài hay sao?. Cũng may là nhờ cái xúi quẩy giá này, nhà nóc có chánh sách nâng đỡ sinh viên nghèo khó cho nên mỗi năm mình được cấp cho vài xúp lơ là học bổng, rồi còn được quyên vay mượn n loan nhà bằng thêm chút tiền nhà để sống thoải mái. Khi ra trường như trở lại và đóng thuế luôn thôi cho tiện...

Trong bốn năm dài đăng đường, rất căng thẳng, nhọc nhằn, khó khăn, thử thách mỗi bước, trăn ai lại không, lo sợ hàng loạt mình học có nổi hay không.

Trường đại học Thú Y, nằm ở St Hyacinthe cách Montreal 45 phút xe mà thôi, nhưng học ở đó mình đâu có tiền mà mua xe. Để khi một thì giờ đi lên đi xuống, mình phải mượn phòng trọ luôn để ở đó như ngày trong tuần. Chỉ với nhà Montreal mỗi weekend mà thôi.

Chiều chúa nhật bà xã cấp cho mình mấy lon thịt kho, có thêm vài cái thịt gà để mình cảm ơn trong suốt một tuần ở đây. Có khi đi món chiên sẵn cho 5-6 miếng sườn nướng thơm phức, để ăn trong 5 ngày. Bận rộn dồn dập...

Sau đó thì mình ra Métro Longueuil, lấy bus xuống St Hyacinthe ngủ để sáng còn đi học sớm. Mình thì khỏe hơn bà xã nhiều.

Bà xã ở Montreal, vừa đi học, và đang thuê nhà cho hai đứa con. Đó là một vấn đề rất nan giải cho tôi nay, và rất cần cho bà xã...

Trong suốt 4 năm dài, bà vừa phải đi học, vừa phải lo cho chồng và cũng vừa phải lo cho con. Bà thường nói gì là bà có công part time mà.

Hai đứa con đi học, vừa nuôi hai đứa con, nhưng cũng như phần của ông bà để lại hay như may mắn gì đó nên rồi cuối cùng xong chuyện đầu vào đó..

Đ ng l  hay không b ng h n.

H  h n h  v ! Hai v  ch ng đ u tr  l i ngh  cũ của mình ngày x a.

Mình nh y v  ch nh ph  l m ngh  kh m th t cho ch c  n. Con b n c ng c ng nh  con hai c ng tui l m l ng h t: heo nh , heo r ng sanglier, b  nh , b  r ng bison, ng a, chim  a  a perdrix, chim c t caille, chim  a đ u emu, ostrich, g  ta, g  t y, v t, th , d , c u, hươu, nai red deer, cerf de Virginie. N i r  l  c c th  r ng v a k  đ u l  nh ng th  nuôi đ  l y th t.

H ng c  con nào sau khi g p tui t i l  s t sinh m  c n s ng được h t.

Khi ra tr  ng v  c n c  việc làm ngay đ  nuôi v  con n n tui ch p nh n đ  xa. Th ng 6, 1985 v a l nh b ng Bs Th y y xong h i tr a th  6.30 pm chi u h m đó tui lấy xe l a Via Rail đ ng tui t  xuống Moncton thu c t nh bang New Brunswick, cách Montreal g n 1000 km đ  tr nh đ n Regional Office Agriculture Canada v ng Maritime. H  cho tui hai tuần đ  l m orientation v  thu x p n i  n ch n  . Xong xuôi tui mới quay v  Montreal đ m v  con xuống. Th  l  t i b t đ u đ  l m th t s  l c 42 tuổi.

R i phải h c l i xe, r i phải g p r t mua m t chiếc x  h p, m i c  đ  l m được. V n đ  l  t  trước t i gi  tui ch a t ng c m volant l n n o c . H c l y b ng th  đ  nh ng khi ch nh mình cầm tay l i th t s  th  kh c. Lo qu .

L y cái xe Toyota Tercel Hatchback m i to nh v  nh  đ t s  s  quanh x m ch ng đau hai ba b a th  phải l i đ  l m xa. Ph i đ i đ u v i đường cao t c expressway, v i xa l  v  b t buộc ch y cho l , cho nhanh nh  m i người. S  l m thi u đ u...

Trong hai n m đ u l m việc, tui l i v  con đ  theo tui tr n bước đường s  ng gi  kh p c c t nh bang New Brunswick, Nova Scotia v  PEI thu c v ng duyên h i phải Đ ng Canada.   v ng n y, người Vi t đ nh c   t l m. Mua nước m m hay đ   n VN phải l i xe đ  qua thành ph  Halifax, b n t nh bang Nova Scotia cách ch  tui   200km m i c , b t ti n qu .

Sau hai n m, tui l m đ n xin đ i v  t nh bang Québec n i c  nhi u đ ng h  ng VN đ nh c , vui h n th y b t l  loi h n v  nh t l  ti n cho b  x  đ  h nh ngh  v  thu n l i cho con c i học

hành sau này.

Tôi Quebec tui làm bất kỳ gì gì c để gom bạc c c. Th&ng, mùa hè cũng như mùa đông, 5.30 sáng là phải ra khỏi nhà vì 6.30 là nhà máy phải đi cho ch&y khi đã có sự hi&n đi&n của thú y sĩ. Đó là luật.

Ch& nào hỏi hỏi c ám, inspector da tr&ng ch& là có tui nh&n, ch& nào c&n tui thì tui có đó, ch& nào khó là có tui đây.

Cũng như khi hỏi hỏi đi làm năm 85, Agriculture Canada đã cho tui theo khóa huấn luyện nghiệp vụ để c biết, như vậy mình tr& nên polyvalent, đa năng, trúng con gì mình cũng làm được c hết. M&y lập h&u sinh sau này, vì h&n ch& ngân sách, nên tận dụng ý sĩ để c huấn luyện ít h&n hỏi tôi bất cứ đi làm năm 85.

Ban ngày làm, chi&u thi&u ng&ng, tui tình nguyện & làm luôn cả t&i nữa để có tiền ô qu& thêm overtime. Đôi khi th& b&y cu&i tu&n, nhà máy làm thêm cả bất th&ng.

M&y th&ng b&n da tr&ng t& ch&i đi làm vì weekend phải & nhà hú hí với v& con. Tui nh&y vào vô lòng te th& ch&, x&p tui m&ng l&m, cảm &n tui lia l&a m&t xi b& cu để c t& Chánh. Còn tui thì cũng m&ng th&m vì mình có c& hỏi ki&m thêm chút cháo để dành lo h&u s&...Có cái hỏi đau là tiền phải trả b& trả thu& hết 50%.

Thôi thôi có ít còn h&n không, tham quá h&ng t&t.

Tôi b&n bè để ng&ng nghiệp nó th&ng hỏi tui theo để o gì thì tui h&ng ng&n ng&i tr& l&i r&ng tui theo để o Dollarisme. Tôi nó có v& hỏi ng&n ng& h&ng hi&u tui mu&n nói cái gì.

Còn phải má b&y trả của tui thì trả l&i ngh& bán thu&c Tây, thu&c nh&c để u, thu&c tránh thai, thu&c th& thai... th& gì cũng có. Phải ng&ng châm: vui lòng khách để n v&a lòng khách đi (còn trả l&i!).

Tôi nghiệp bà xã bán có m&t mình, r&t c&c, r&t căng th&ng tinh thần vì đôi khi gặp phải khách khó tính, hoặc b& c&p hold up bất cứ lúc nào. M&y năm để u đã b& t&i nó vô ch&a dao, ch&a súng bi&u để a thu&c...phê lo&i narcotic. Tr&ng khi v&t t&i nó không quên vết cái kết để c thêm

vài ba chục đô mà hàng bi&t nói m&t ti&ng m&t xi n&o c&. Đ& b&t l&ng vô giáo đ&c h&t s&c!

M&i ngày, chi&u trên đ&ng v&, tui t&t qua ti&m và ch& l&nh bà ch& đ& đi giao thu&c cho khách hàng.

R&i 7-8 gi& t&i hai v& ch&ng m&i ng&&i lái m&t xe, ng&&i ch&y tr&c ng&&i theo sau v& nhà cùng m&t lúc. M&t đ&, ph& ng&&i, th& ra khỏi.
Thôi, nh& v&y cũng đ&c! Đó là chuy&n đ&i x&a.

Nay thì hai đ&a t&i tui đã expired, quá date, th&m đồn r&i nên đã ngh& h&u k&o h&ng còn k&p n&a.

(Ngh& h&u s&ng hay kh& <http://www.vietbao.com/?ppid=45&pid=117&nid=148563>)

L&i năm 1995 gì đó, bên này có phong trào karaoke mà có ng&&i còn g&i là ca ra thì ô kê, bà xã xúi tui tham gia cho vui v&i ng&&i ta, ch& ð nhà ra vô g&p m&t nhau hoài sinh b&c b&i, x&t đ&n lên và d&m x&c nhau b&t t& l&m, mà toàn là chuy&n gì đâu l&ng x&t l&ng nhách không hà...

Thú thi&t v&i các b&n là t& h&i cha sanh m& đ& t&i gi&, tui nào có bi&t hát x&&ng gì đâu. Thôi thì cũng đ&c, V& là nh&t, bi&u sao thì tui nghe v&y cho nó yên vì sách có câu “nh&t V&, nh& Tr&i, th& ba là Em v&” ph&i không các ông anh?

Nói chung b&n già t&i mình thu&c th& h& th& nh&t nh& bi&t s&ng theo sách nên ít khi có đ& v&. Đó là bí quy&t đ& gi& v&ng “h&nh phúc gia đ&nh”. L&p nh& sau n&y, đ& b& nhau vì t&i nó h&ng có ch&u b&t ch&&c theo tí má c&a chúng. Mà h&ng bi&t mình đúng hay t&i nh& đúng?

Cu&i tu&n, h& có b&n bè nào hú là tui ch& b& đi li&n b&t k& m&a gió bão bùng hay tuy&t r&i ng&p l&i. Có l& nh& tánh nh& v&y nên b& th&&ng tui l&m ch&a d&m buông tui ra s& ng&&i khác l&&m.

H&i tui v&a m&i ra tr&ng h&c đ&i năm 1967 ð Sài Gòn, còn con trai nheo nh&o và m&i có 24 tu&i, ch&a có v& con gì h&t, m&t th&y t& vi khá n&i ti&ng ð mi&t C&u Ông Lãnh có nói là cung c& thể c&a tui đúng n&i cung m&ng. Hình nh& đây là b&u b&i chung c&a các th&y, h& khách là đàn

ông thì c& phán là có cung c& thể, còn n&u khách là đàn bà thì cho r&ng s& cô t&t l&m, đó là v&ng phu ích t&, sanh con đ&u lòng h&ng gái thì trai ch&c ch&n là các bà m&ng l&m.

Th&y còn c&t nghĩa đó là lá s& r&t t&t, c&u mà có cung c& thể & m&ng thì sung s&&ng l&m, kh&e l&m kh&i lo gì h&t. M&i chuy&n m&i th& đ&&c v& n&m, v& lo h&t còn h&n c& m& lo cho con n&a, duy ch& có m&t tr&ng&i nho nh& là th&nh tho&ng ph&i ch&u nh&c nh&i cái l& tai m&t chút. Mà cũng h&ng sao. Ai lo thì ng&&i đó m&t, mi&n sao tui “ph&” là đ&&c r&i.

Ng&&c l&i, b&n bè tui thì le l&&i và t&i nó có v& lo ng&i dùm cho tui. T&i nó còn nói là tui t&i s&, đ&i tui k& nh& tiêu tán đ&&ng r&i.

Mà l& thi&t, ngày nay ng&m nghĩ l&i thì hình nh& ph&n đông b&n bè c&a tui đ&a nào đ&a n&y cũng đ&u có cái s& gi&ng nh& tui h&t ráo h&t tr&i ch& đâu ph&i ch& riêng có m&i m&t mình tui thôi sao đâu...Ai cũng v&y mà thôi. Tui c&m th&y đ&&c an &i ph&n nào!

Tui l&i đoán mò đ&i là có l& đa s& 75% đàn ông có v&, k& luôn Tây tr&ng, Tây đen,, M&o, M&, Tàu, đ&u có s& cung c& thể h&t ráo h&t tr&i.

Mà tui cũng hên ghê m&i có đ&&c m&t bà xã tuy&t đ&u nh& v&y, bi&t lo trong lo ngoài nh& v&y cu&c đ&i tui cũng đ& kh& ph&n nào, n&u không thì nát bét h&t...vì nói xin l&i v&i b&n hi&n, tánh tui thích tà tà, lè phè cho nó s&&ng t&m thân. Ai c&&i, tui xin ch&u.

Nh& h&i nh&ng năm 78-79, lúc cu&c đ&i hai đ&a đang trên đà xu&ng đ&c th&m th&&ng vì nh&ng chuy&n v&&t biên b&t thành, h&t hai l&n n&m khám, thì t&ngôi v& m&t ch& nhân và đúng theo ch& tr&&ng lao đ&ng là vinh quang, lang thang là ch&t đối hay nói là & t& c&a nhà n&&c, bà xã tui đã can đ&m nh&y phóc xu&ng m&t cách t&nh b& làm m&t cô bán xôi, bán cà phê (h&ng ph&i cà phê ôm đầu) trên v&a hè sát bên ti&m thu&c Tây cũ c&a mình mà lúc b&y gi& thì nó đã l&t vào tay ng&&i khác.

Cũng có nhi&u lúc, ph&&ng khóm cũng g&i t&i cách m&ng 30 đ&n dò la t& t&&ng, nói xa nói g&n ch&ng h&n nh& sao ch& là đ&&c sĩ mà h&ng ch&u xin đi làm trong ngành ngh& c&a mình mà l&i đi bán cà phê làm chi cho phí cu&c đ&i. Đó, dân mi&n Nam là nh& th& đó, hoàn c&nh nào cũng

s&ng đ&c h&t, h&ng c&n ph&i c&u c&n h xin x& ai h&t. Lao đ&ng trí óc làm đ&c, lúc c&n thì thì lao đ&ng chân tay cũng coi nh& pha ch&ng nh&m nh& g&i h&t.

Ngh& bán xôi cũng đ&c b& đem theo qua Thái Lan trong th&i gian t&m c& t&i tr&i t& n&n Laem Sing. Sau n&y có m&y ng&i b&n đã g&p l&i t&i n&y & bên đây và h& có nh&c l&i chuy&n h&i năm x&a năm x&a lúc còn & tr&i t& n&n, m&i sáng h& mua xôi vì t&i nghi&p, th&ng h&i và cũng vì mu&n &ng h& giúp đ& v& ch&ng t&i n&y, “ch& xôi c&a ch& n&u ăn sao nh&o nh&t, có khi thì khen khét, có khi thì x&ng x&c s&ng nh&n, ăn v&a ngán ng&c, v&a nu&t không vô chán th&y m&”.

Mà h& nói cũng đúng thôi, vì có đ& c&i l&a đâu mà n&u cho chín cho ngon đ&c. Có khi đang n&u ngoài sân thì tr&i l&i trút m&a xu&ng b&t t&, c&i l&a &&t m& nó h&t, khiến n&i vô ra ba l&n b&n l&c thì làm sao mà xôi chín cho đ&c.

Khi lên đ&n tr&i Thái Lan thì mình không còn m&t ch&, hay m&t đ&ng xu d&nh túi vì b& m&y th&ng h&i t&c chi&u c& quá k& lúc còn l&nh đ&nh ngoài bi&n.

Nh& bà xã ch&u khó t&o t&n nh& th& nên m&i ngày mình m&i có chút ti&n c&m đ& mua vài thùng n&c t&m cho hai đ&a nh&, cũng nh& đ& mình m&i có th& ng&i quán cóc bà N&i g&n c&ng tr&i mà nh&m nhi ly cà phê đ&ng, phì ph& đi&u Samit và đ&t m&ng cho t&ng lai...

Th&y b&i l&n vách đoán mò nh&ng sao đúng quá, có v& cũng đ& thi&t h&. Xin cảm &n má x&p nh& m&t cái nghe c&ng!

V& ch&ng già nh& bình r&&u hi&m, nh& g&ng già càng già càng cay. R&&u vang càng cũ thì càng quý có ph&i v&y không các ông anh?

Coi v&y mà tui đã đ&ng b& đ&c h&n 35 năm r&i...35 năm m&n n&ng s&ng gi&ng, vui bu&n, thăng tr&m s&ng kh& đ&u có nhau.

M&t hai năm n&a thì hai đ&a s& b&&c vào ng&&ng c&a c&a tu&i th&t th&p c& lai hy. Không bi&t mình có còn đ& s&c đ& có th& ti&p t&c đi n&t đ&n đ&i còn l&i hay không?

Dòng thời gian lơ trôi qua trong mắt ki&p ng&i. L& thời t!

Sau đó thì phong trào karaoke tàn r&i và đ&c thay th& b&ng phong trào keyboard, có nghĩa là nh&c s&ng có nh&c sĩ đ&n cho “ca sĩ” hát. Có m&t cái ng& ng& là ph&n đông các “ca sĩ” đ&u s&n s&n và đã lên ch&c bà h&t r&o, bà ngo&i, bà n&i hay là bà “m&ng chè” gì đó. Các bu&i văn ngh& th&ng đ&c t& ch&c & nhà hàng Tàu. Tr&c là ăn nh&u đ&p h&t, sau là ca hát và nh&y nh&t cho giãn gân giãn c&t cho kh&e và cũng có l& là đ& núu kéo l&i th&i gian.

Đây là m&t s&c thái văn ngh& đ&c bi&t c&a m&t nhóm ng&i có tu&i và vui đ&i & Montreal. Hát cho vui, cho đ&i thêm h&ng, cho quên phi&n mu&n và nh&t là đ& quên mình già. Có b&n còn gi&i nhóm ng&i n&y là nhóm YAMAHA.

Đây cũng là đ&p đ& các bà các ch& ăn di&n &n a &n &n làm đ&p tr&c m&i ng&i. Trên sân kh&u ai hát thì c& vi&c hát, còn phía đ&i thì t&ng c&p ôm nhau x&n o, l& l&t theo nh&p đ&u Tango, khi thì r&m r&p b&c t&i b&c lui theo nh&p đ&u Cha Cha Cha và đôi khi thì r&t cu&ng nhi&t cả gi&t cả gi&t u&n éo theo nh&p Twist, Disco hay Techno v.v...Ch&u ch&i h&t c& không thua gì b&n tr&.

Có cái ng& c&n nói thêm là ít khi th&y các cháu tham đ& v&i t&a má ho&c v&i các bác các chú c&a chúng nó. & các bàn thì thiên h& c& t& nhiên ăn u&ng nói chuy&n r&n r&n rào rào r&t & là vui v&.

M&i l&n bà xã tui b&c lên sân kh&u thì tui bi&t b& run l&m và b&ng ch&c đánh lô tô lo&n x&, còn tui cũng h&ng khá h&n gì. Tui th&m vái ông Đ&a cho b& hát cho suôn s& và đ&ng có thể lên, đ&ng có t&c ti&ng, đ&ng có hát tr&t đ&ng r&y b&t t& quê x& m&t m&t b&u của l&m. B& hát đ&c thì tui m&ng h&t l&n. B& v&a hát xong là tui th& m&t cái ph&o nh& nh&m.

Các bà có vui thì các ông m&i đ& kh&!

Nhìn ng&m các bà ch& duyên dáng trong nh&ng tà áo dài s&c s&, th&c tha, đ&u dàng nh& nh&ng cô gái đôi m&i lòng tui cũng th&y t&i mát l&i đ&c đôi chút.

Nh&ng lúc r&nh r&i, tui th&ng vi&t báo chùa, d&y khôn thiên h& v& cách ăn u&ng sao cho đúng phép d&ng sinh. Tui ch& c&p l&i nh&ng g&i các nhà khoa h&c đã nói thôi.Nói tóm l&i, tui ch& là ng&i đ&c báo dùm các b&n mà thôi.

Tui không bao gi& có ý đ&nh hù m&i ng&i đâu.Tui ch& mu&n chia s& tin t&c và các hi&u bi&t khoa h&c v&i các b&n mà thôi.

Ch&c có b&n nghĩ r&ng là tui ngon lành l&m sao? L&m to, tui cũng nh& các b&n mà thôi.

Có b&n còn trách tui “đ&c các bài ông Chánh vi&t ri&t r&i mình không dám ăn cái gì h&t”.  i cha! th&t là oan cho tui h&t s&c.

Trong nh&ng bu&i ti&c, có b&n còn c&c c& rình r&p coi tui ăn nh&ng gì không đúng nh& l&i tôi vi&t đ& b&t giò b&t c&ng, đ& s&a l&ng tôi ch&i. Có b&n còn c&c c& h&i tui làm vi&c trong ngành khám th&t ch&c là ăn th&t đ& l&m !?? Kh& tui l&m! Xin tha cho tui nh&, bên n&y là Montreal Canada, ch& h&ng ph&i Lò M& Vissan Sài Gòn đâu.

Tui cũng s& b&nh s& ch&t nh& m&i ng&i v&y, nh&ng v&i nh&ng món khoái kh&u đôi khi tui cũng không nh&n th&m đ&c.

(Ch&t có th&t đáng s& hay không? http://www.calitoday.com/news/view_article.html?article_id=92d4ad1fe97b9aa5b05ddaefe8c7d852)

T&i nhà hàng, b& tui ngu sao, đóng ti&n mà h&ng ăn, l& v&n sao?

Nh&ng tui ăn, tui u&ng có ch&ng có m&c theo đi&u ki&n s&c kh&e c&a mình.

Nói ch&i, vậy thôi ch& quý c& nào đang b& cao máu, cholesterol cao, b& b&nh đái đ&ng n&ng

thì đừng có bắt chước theo tui rồi có đợt bóng bắt tui bỏ vợ con rồi thì nghĩ p ng i ta l m!

Bà xã tui th&ng hay m&a mai là coi ch&ng bi&t đâu anh dám ng&om tr&c ng&i ta l m, ó đó mà làm th&y đ&i thiên h&. Tui cũng không bi&t sao mà tr& l&i tr& v&n v&i b& đ&c. Chuy&n n&y tr&i kêu ai n&y d& ch& bi&t đâu mà r&.

Tuy nói v&y, nh&ng đôi khi b& cũng là ng&i h&p tác ít nhi&u v&i tôi trong v&n đ& vi&t lách n&y n&...

Chúng ta đ&u cùng chung m&t hoàn c&nh ly h&ng c&. Đ& n&m đ& th& mùi đ&i r&i, cũng ba chìm b&y n&i tám cái linh đình trong cu&c s&ng.

Ai cũng đã s&ng đ&c 6-7 ch&c năm rồi và n&u Tr&i còn th&ng, nhìn t&i thì mình ch& còn cao tay l m là 10-20 năm n&a rồi cũng ph&i đi theo ông theo bà mà thôi.

Có ai dám t& hào là mình ch&a th&m đòn đâu!

L&c ph&ng ngũ t&ng đ&u có v&n đ& h&t ráo h&t tr&i. M&t m&, tai l&ng. Cái gì cũng t&p l&i, cũng nhăn nheo. Đ&u thì b&c ph&u, tóc tai l&a th&a nh& đ&ng khô c& cháy, tàn nhang đ&i m&i n&i lên kh&p n&i. R&ng c& cái còn cái m&t, ba xí ba tú, nên khi ăn ph&i đeo ph& từng vô m&i nhai đ&c th&t là b&t ti&n. Có th& thì x& xu&ng, có th& thì teo l&i, nh&o nhe nh&o nho&t th&y mà phát chán.

Có th& mình mu&n nó tăng thì nó gi&m, cái mu&n gi&m thì nó l&i tăng.

Nh&ng nghĩ đi nghĩ l&i cũng đúng theo l& th&ng tình, lu&t c&a t&o hóa. Mình ph&i đi đ& nh&ng ch& cho ng&i khác s&ng ch&!

ó vào cái l&p tu&i 60 ai mà không có v&n đ& s&c kho& n&y n&, không đ&ng cao thì cũng có m&cao, máu không cao thì cũng ph&i có đau ch& n&y nh&c ch& n&.

L&c b&t từng tâm. Lúc v&y lúc khác, tâm tánh bi&n đ&i b&t th&ng, ng&i ta nói già khó hi&u hay sanh t&t là v&y đó. Khoa h&c thì h& nói đó là do &nh h&ng c&a tình tr&ng m&n đ&c andropause &c& ông. Ông m&n đ&c s&ng chung v&i bà m&n kinh ménopause thì còn gì h&n n&a đ&c.

Đ&u óc thì quên tr&c nh& sau, đ& đâu quên đó, l& th& l&n th&n, l&m ca l&m c&m, nói đi nói l&i,

lời nh&i t&i ngày, có khi mu&n đ& c yên thân thì t&nh kh&u đ&ch mu&n nói chuy&n...cho b& ghét.

Đôi khi mình có cái xác mà nh& không có cái h&n, ch&ng h&n đang khi lái xe ngon lành, th&y đèn xanh thì m&c ch&ng gì mình th&ng l&i cái r&p, còn đèn đ& thì mình l&i ch&y phon phon t&nh queo sau đó m&i h&t h&n h&t vía.

May ph&c cho mình là lúc đó không có phú lịch cũng nh& không trúng nh&m nh&ng ngã t& đèn xanh đèn đ& có g&n camera t& đ&ng ch&p hình xe vi ph&m. Quê quá!

Tình tr&ng n&y càng đ& x&y ra n&u có thêm tài x& ph& ng&i k& bên. L& tại không ng&ng ph&i nghe “còm măn te” v& đ& th& chuy&n trên tr&i đ&i đ&t và luôn c& v& cách lái xe c&a mình n&a. Đ&u óc mình b& quay cu&n, có m&t nh&ng cũng nh& mù, không còn t&nh táo đ&c n&a, ch&ng nghe lũng bùng trong l& tai, h&n lo&n trong đ&u, trong óc, nên ch&ng còn bi&t, còn hi&u con m& gì h&t.

Đ&u óc mình ch& program đ& có th& làm m&i l&n m&t vi&c mà thôi. R&i còn ph&i tìm cách đ&i phó chuy&n n&y, gi&i quy&t chuy&n n&, chuy&n con, chuy&n cái và c& chuy&n b&nh chuy&n ho&n, v.v...tùm lum tà la. Ôi thôi m&t l&m bà con cô bác &i!

(Đàn ông và Đàn bà. Vantuyen.net <http://vantuyen.net/index.php?view=story&subjectid=25729>)

Có nhi&u ng&&i b&n c&a mình đã thắng r&i vì b&nh ung th& hay tai bi&n m&ch máu não v.v...Nhi&u ng&&i khác thì rét quá và có l& bu&n đ&i, bu&n v& bu&n con nên b&t đ&u lo tu mà quên c& s&ng ki&p n&y, lo thi&n đ& chu&n b& cho ki&p mai sau ho&c đ& cho “chuy&n đi” s&p t&i c&a mình đ&c d& dàng thanh th&n h&n?

Ai cũng đã có vé đi v& c& r&i và ch& c&n đ&n thêm ngày tháng vào là xong.

Riêng tui thì v&n còn...ham vui, còn n&ng mùi tr&n gian th& t&c và có l& vì căn duyên ch&a t&i nên ch&a tu, ch&a làm nh& h& đ&c.

M&i m&t n&m s&ng th&m đ&c m&t tu&i là m&ng th&m m&t n&m bonus mà Tr&i, Ph&t, Chúa, Mahomed, Allah, đã ban t&ng cho mình.

Thôi thì s& mình ra sao thì mình ph&i ch&u nh& v&y. Than thân trách ph&n cũng ch&ng đi đ&n đâu. C& vui s&ng v&i phút giây hi&n t&i. S&ng t&ng ngày m&t. Nh&ng tui bi&t là tui không còn đ&c nh& h&i ba b&n ch&c n&m v& tr&c n&a, mình đang lê b&c trong giai đ&n cu&i cùng c&a cu&c đ&i.

Hôm qua, hôm nay, ngày mai. vantuyen.net <http://www.vantuyen.net/index.php?view=story&subjectid=26099>

Đó là s& th&t!. Sanh, lão, b&nh, t& không ai có th& tránh kh&i đ&c h&t!
Nh&ng có m&t đ&u ch&c ch&n là mình có th& c&i thi&n đ&c s&c kh&e b&ng cách...ăn u&ng cho c&n th&n, đ&u đ&.

N&ng ho&t đ&ng, t&p th& đ&c, đi b&, t&p Tài Chi, khí công, aerobic, yoga, b&t r&u, b& thu&c, b&t café, s&ng ch&ng m&c, bi&t tha th&, không c& ch&p, bi&t buông x& b&t, nên qu&ng g&nh lo đi và vui s&ng v&i t&t c& m&i ng&i cũng nh& v&i con v&i cháu...

Gi& t& cô đ&n <http://www.khoahoc.net/baivo/nguyenthuongchanh/190309-giatucodon.htm>

Dòng th&i gian l&ng l& trôi qua. L& thi&t!

Ch nh Lanch m b c bên nhau

M i đây mà mình đã xa r i quê h ng đ c 30 năm r i,...30 năm th t s s ng trong không khí t do trên m t đ t n c Canada r ng l n đ y lòng nh n ái, m t đ t t m dung cho h ng tri u ng i kh n kh đ n t kh p các mi n đau th ng trên th gi i.

Đ t lành chim đ u
Tre tàn thì m ng m c.

Hai đ a con c a tui nay đã l n khôn, t l p và đã tung cánh t bay đ c r i.
Và th h th ba đang ti p n i...

H i ch ng tr ng <http://www.vietbao.com/?ppid=45&pid=117&nid=125318>

Mình đã đ t đ c c nguy n và r t t hào là m t thuy n nh n, m t boat people, ch ng nh n m t giai đ n đau th ng c a l ch s Vi t Nam.

C nh  i Phi u B t

T c Gi : Thuy n nh n Nguy n Th  ng Ch nh
Ch a Nh t, 11 Th ng 4 N m 2010 20:59

Gi    y, nh  ch  c n hai v  ch ng s  m i h  h  b n nhau v  tay trong tay, hai ta c ng ch  m  b c trong c nh  i phi u b t    m  c ng gi  b n nhau./.

Montreal, th ng  , 2010